

kotaruž zeło s wozowu sgubišej neběšchtej. Robinson tež sazujascho, až ten wětšch wot blědka dujascho, rošwali togodla płachšišnu, aby wětšch pomogał jima zołn gonišch. A tak pschibližaschtej bě mašyno s wowej kupa, až sa krotki zaš juž gory na nej sjawne posnaschtej.

Spěšchne, Bětko, spěšchne! naju nusa zo ku końzu, pschwoła Robinson Bětkoju, a skoro bužomej sašej doma! — Ale lěbda běšcho te słowa hugronik, ga jeju zołn přědku do nězogo starzy a stojascho twarže. Robinson bě slěka a schkarascho s jaštom hočoło zołna do morja a namaka wodu lěbda lošch dšymoku, tak nikto tam běšcho. Bžes skomudy skozy do wody a Bětko sa nim. Tud wizěšchtej, až běšchtej na morjowe pěski sajelej. Něto bě prozowaschtej, aby ten zołn blědk starzykej, zož bě jima teke raži. A wonej salěšěšchtej sašej do zołna a wjašlowaschtej pschi nikšoczi dalej, měnezej, až směju skoro końz. Ale styri gožiny dšujko derběšchtej hočoło jěšch, něžli bě možaschtej sašej k s wowej kupa chylišch.

Robinson godascho, až bu to te pěski, zož běšcho bě jim psched 9 lětami kož rošlamaka.

Ako běšchtej morjowe nikšoczi hobjelej, jěžěšchtej sašej k s wowej kupa a napinaschtej bě, aby psched wjazorom na nu pschischlej. To bě jima tež raži a hustupišchtej na brog, rowno ako smerkawa na semju padascho. S wój zołn seschěgnušchtej na brog a žěšchtej potom wjašolej na s wój gory, wjažerášchtej, žekowaschtej bě Bogu sa s wój humoženě a na to bě muznej lagnušchtej.